

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **A. G.**

uniewinnionego od czynów z art. 229 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 20 lutego 2025 r.

wniosku obrońcy uniewinnionego

o wyłączenie SSN Marcina Łochowskiego, SSN Tomasza Przesławskiego i SSN Jacka Greli od rozpoznania sprawy IV KB 5/23

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 29 § 4 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym

postanowił:

pozostawić wniosek obrońcy o wyłączenie SSN Marcina Łochowskiego, SSN Tomasza Przesławskiego i SSN Jacka Greli od rozpoznania sprawy IV KB 5/23 – bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy A. G. należało pozostawić bez rozpoznania.

W tym miejscu wskazać należy, że jest to drugi wniosek obrońcy ww. o wyłączenie od rozpoznania sprawy IV KB 5/23 oparty na tych samych okolicznościach, lecz dot. tym razem trzech członków składu orzekającego a mianowicie SSN Marcina Łochowskiego, SSN Tomasza Przesławskiego i SSN Jacka Greli.

W związku z powyższym Sąd Najwyższy stwierdza po raz kolejny, że na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, jedyną możliwością kwestionowania bezstronności sędziego z uwagi na okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego przewiduje procedura przewidziana w art. 29 ustawy o Sądzie Najwyższym, przy czym do zainicjowania tej kontroli koniecznym jest kumulatywne przytoczenie okoliczności związanych z powołaniem, a także dotyczących postępowania sędziego po powołaniu, a także wykazania ich wpływu na naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności, mającego wpływ na wynik danej sprawy. Wniosek taki nadto może być złożony w określonej kategorii spraw (art. 29 § 6 u.SN). Wynika to bowiem pośrednio z treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 4 marca 2020 r, w sprawie o sygn. P 22/19, w którym orzekł, że art. 41 § 1 w związku z art. 42 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30), stosowany odpowiednio na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) w zakresie, w jakim dopuszcza rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego z powodu wadliwości powołania sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, w skład której wchodzi sędziowie wybrani na podstawie art. 9 a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, 609, 730 i 914 oraz z 2020 r. poz. 190), jest niezgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przyjęcie zatem odmiennej wykładni, a więc dopuszczenie badania bezstronności sędziego w trybie art. 41 k.p.k. z uwagi jedynie na uwarunkowania prawne związane z trybem i sposobem powołania sędziego – do czego *de facto* zmierza wniosek obrońcy - prowadziłoby do obejścia przepisów dotyczących trybu, terminu oraz składu rozpoznającego dany rodzaj wniosku (zob. art. 29 § 5 - § 25 u.SN). Wniosek o wyłączenie sędziego nie może mieć nadto charakteru abstrakcyjnego i odnosić się *de facto* do całej grupy powołanych sędziów, a z taką sytuacją mielibyśmy do czynienia, gdyby został on uwzględniony (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2023 r., IV KK 460/19, LEX nr 3598209; postanowienie SN z dnia 31 października 2023 r., V KK 358/23, LEX nr 3621120).

Mając powyższe okoliczności na uwadze postanowiono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia, wskazując przy tym, że podstawą

prawną pozostawienia bez rozpoznania wniosku dot. SSN Tomasza Przesławskiego jest przepis art. 41 a k.p.k., albowiem wniosek o wyłączenie tego sędziego oparty został na tych samych podstawach faktycznych co wniosek rozpoznany postanowieniem Sądu Najwyższego z 13 listopada 2024 r.

[J.J.]

r.g.